

**Fra mørket
til lyset.**

NORSK JERNBANE- AVHOLDSBLAD

Utgitt av Norsk Jernbane-Avholdsforbund

Utkommer i Drammen 1 gang hver måned.

Nr. 6. Abonnementspris kr. 2,00 pr. år, 50 øre pr. kvartal. — Abonnement tegnes ved alle landets postanstalter.

Juni 1946.

Annonser inntas og beregnes efter særskilt overenskomst.

40. årg.

LANDSMØTET 1946.

Så stevner vi atter til Landsmøte, denne gang blir det på Hurdals Verk, dette historiske sted på Romerike. Avdeling 13 har påtatt seg å ordne med møtet, og dermed er saken lagt i de beste hender. Som De ser av programmet begynner landsmøtet lørdag ettermiddag den 22. juni kl. 16 med åpning og hilser fra inn- og utland. Om kvelden disponerer ungdomsneimnda. Hva de har påsatt ut vet jeg ikke, men det blir nok bra.

Landsmøtet i år har ikke noen store saker, det blir ikke som

Einar Aass.

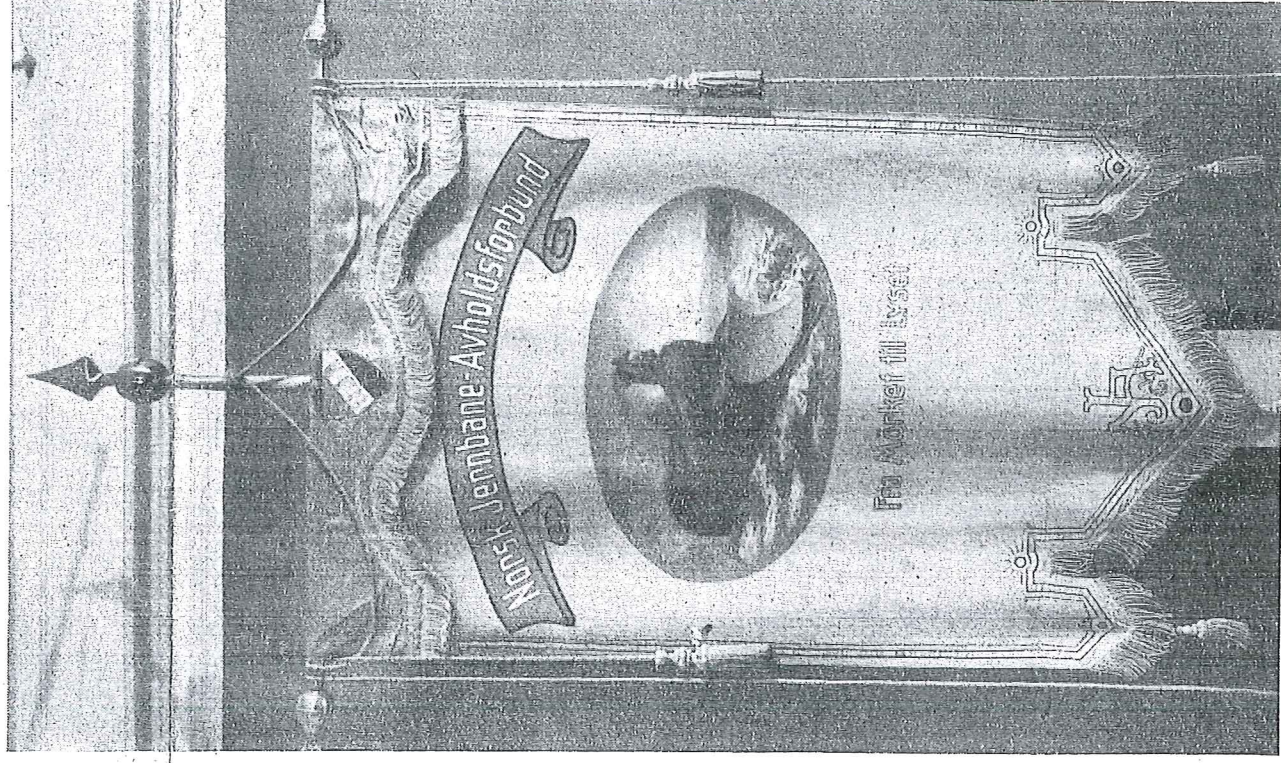
møtet på Hamar, et stort arbeidspress. Derved kan vi få anledning til å drøfte opplysningsarbeidet innen N. J. A. og utveksle mening om den beste måte å få vårt forbund framover på. Vi vil også kunne få mere tid til å snakke med hverandre og på den måte knytte venskapet mellom oss sterkere. Det møter også år gjester fra inn- og utland. Nemlig fra Sverige, Danmark og muligens Finland. Fra vårt eget land: Jernbaneforbundet, Lokomotivmannsforbundet, Motorførernes Avholdsforbund, Jernbanemisjonen.

Det er med stor glede jeg ønsker alle disse representanter velkommen til Landsmøtet på Hurdals Verk, med det håp at det må bli noen hyggelige dager. Jeg ønsker også alle representanter fra avdelingene og de andre som vil overvære vårt møte vell møtt til rådslagning og kameratslig samvær. Ta alle med det beste humør, og ta alt på beste måte.

Velkommen da alle til Hurdals Verk.

Einar Aass.

*Løft vår fane,
la den mane
samhold fra i dag.*

Representanter til landsmøtene.

Som kjendt er våre landsmøter anlagt meget fritt. Det er ikke bare de valgte representanter som møtes her. Enhver N. J. A. er kan møte, og han kan også ta med familien. Det har også vært deltagere som ikke har vært skyldt til Statsbanene i det heletat. Forbundet vårt fører ingen frimurertilværelse med stengte dører og dørvakt. Nei, dørene er åpne ved alle anledninger. Altså N. J. A. praktiserer en gjestfri politikk som både er tiltalende og lønnsom.

De som er med på landsmøtet og ikke er representanter, har selvfølgelig frihet til å bevege seg som de vil, men en hviss moralsk forpliktelse har de allikevel til å være tilstede under forhandlingene.

De valgte representanter derimot er forpliktet til å være tilstede å følge med i forhandlingene. At de tar seg lange frimunn, vidner ikke om særlig stor interesse. Å sitte å sove under forhandlingene er heller ikke å anbefale.

Når forhandlingene tar til på landsmøtet i Hurdal, går vi ut fra at representantene, alle som en, er tilstede og følger våkent med fra åpningen til avslutningen.

Agitasjon — reklame.

Når vi tenker på hvor stor betydning dette ordet, eller omsatt i handling har, burde vi legge det slik an også, at jernbanens folk får nytte av det.

Vi kan jo ta for oss landsmøtet på Hamar.

Der ble det nedsatt pressemnd., referenter og lign. ting. Dette er såre vel og greit — men hvor kom så referatene og meldingene fra møte, — jo i «Folket». Dette er i og for seg ikke noe å si på, da dette er avholdsfolkets fellesorgan.

Men kjære lesere, jeg tror dere må være enige med undertegnede, når jeg sier at vi så gjerne noe kom også i «Jernbanemanden», som jo er etatens avis, og som rekker inn i hvert jernbanehjem. En ser aldri en annonse om Norsk Jernbane-Avholdsforbund i den, — eller i noen av særforbundenes medlemsblad.

Her mener jeg, for å nevne et eksempel, bør stå:

Jernbanemann, bli Avholdsmann og så med N. J. A.s embleme o. l. Dere må innrømme at vi ligger tilbake. Ta et lokalt blad som «Verkstøedarbeideren», der skulle vi hatt annonse, og i «Jernbanemisjonsbladet». Det er ikke bare i avholdspressa vi skal arbeide utad, der er det jo andre. Nei, bruk «Jernbanemannen» mer enn noen sinne, det er her vi har våre oppgaver utad til etatens beste som jo er det vi kjemper for.

Når vi tenker tilbake på siste avd. møtet er det nok mange som satt igjen med en flau smak. — Hva var så årsaken til at det ikke kom flere. Det påstås at det var agitert og gjort det som gjerast kunne.

Nå må dere ikke tro at jeg skriver alt dette for å kritisere, men også for å peke på flere momenter som var aktuelle. — La oss ta for oss flyveblad — aktuell reklame, og så pressa da. Den skjønner jeg forresten ikke hvorfor ikke blir brukt. Det har vært ønske, og har blitt vedtatt at møtene skal avvertes, men det er en sak for seg. Men til avd. møtet. Under krigen var det særs gilt å drive slik at vi ble hekta, både når det gjalt avisa og annonser i pressa. Da skulle det avvertes og reklameres og skrives, men i dag, hvor pressa er fri, og det gjelder å skape fulle hus, mer enn noensinne, og agitasjon, da er pressa tom. Hva er årsaken til dette forhold. Er det plutselig blitt så dårlig med penger. Jeg finner at dette ikke heller har monerer.

Jeg tror det bør være et program møte foran slike møter hvor det nødvendige blir utarbeidet og klarlagt.

Så vil jeg be redaktøren av avisa (N.J.A.-bladet) å ta inn igjen annonsene om møtene til avd. Dette har mye å si på de steder hvor avisa kommer.

Og jeg tror å legge en agitasjonsplan nå må være på sin plass.

Ave.

I Avd. 3. håndskrevne avis «Signalklokken.»

Hjemlige dyder.

Hjemmeis pyd er renslighet. Husets ære, gjestfrihet.

Fromhet er den beste glans.

Tilfredshet, lykkens lyse krans.

Idrett og avholdsarbeide.

Hvorfor er det så liten tilgang med ungdom i våre avdelinger, losjer og lag? Jeg tror grunnen kommer av at det har gått idrett i nær sakt all ungdom. Idrettsforeningene tar all ungdom, og oppdrar dem til måteholdsmennesker. Og skal det skje så blir det dårlig med avholdsarbeidet og bekjempelsen av alkoholen. Derfor må idretten bli et ledd i vårt videre arbeid. Avdelingene må på hver sin kant ta del i idretten, og da i første rekke ungdomsnevdene. Vi må forsøke å få ungdommen i våre avdelinger med i idretten, og da særlig vinteridretten. Det er den idrettsgren som ungdommen ser mest opp til, og det er der vi må skaffe oss organisert avholdsungdom, som skal ligge lengst fremme i teten blandt all idrettsungdom. Vi må med andre ord, oppdra stjerner i våre avdelinger, og disse må stå som eksempler for sine arbeidskammerater, og på den måten få dem med i vårt avholdsarbeide, disse må forstå at skal de drive idrett, og være blandt de beste, da må de ikke nytte alkohol. Avd. 3 har en del år avholdt skikonkurranse for sine medlemmer som jeg personlig tror har stor betydning for avdelingen og vår sak.

Sig. Johansen.

Når det gjelder N. J. A. skal vi ikke klage med hensyn til ungdommen. Det har i de senere år vært en fin tilgang her.

At avdelingene skal oppdra idrettsjerner er vel å gå litt for langt. Vi skal jo bort fra stjerne dyrkelsen, og til en forhøyning av hele idrettsstandarden. At vi tar med litt idrett i vårt arbeid er vel og bra, men det må skje under rimelige former. Idag ser det ut til at sporten skal gå fram for alt, og da er vi på feilspor.

Red.

Rakrygget offiser.

Som kjendt er det nærmest skandaløse forhold innen det norske militærvesen. Både blandt befalene som de menige, florerer rusdrikknnytelsen i en uhyggelig grad. Militærbiler kjørt av kanonfulle offiserer og militære forøvrig er ikke noe sjeldent syn å se. Og dermed følgende ulykker er ikke uteblitt. I det hele er disiplinene unner all kritikk. En hederlig unntagelse har vi

i den kjente offiser Ole Reistad. I radio og presse har han gått til et kraftig angrep på dette uvesen. Hans uredde å åpenhjertede tale i kringkastningen angående fylkeriet innen det militære, har skaffet ham mange venner som med beundring ser opp til ham som den ærlige og uredde mann han er. En mann i ordets største betydning. At enkelte har følt seg støtt på manskjetten, tyder bare på en dårlig samvittighet, og et meget forkvaklet livssyn, når det gjelder moralske og samfunnsmessige begreper.

Ære være Ole Reistad for hans rakryggede holdning.

Idretten fram for alt.

At idretten bør ha sin plass i samfunnet er innlysende. Den er et ledd i folkehelsens arbeid. Men en grense bør det være også når det gjelder sporten. Imidlertid ser de ut til at denne rimelighetens grense blir betraktelig overskredet. Sporten skal visst være nr. 1 i samfundshusholdningen. Svære beløp blir bevilget til anlegg av nye idrettsanlegg. Dette kan jo være bra, men først burde det sørges for boliger for de tusener som bor på en ufor-svarlig og kummerlig måte. Det ligger snublende nær for disse som mangler hjemlig hygge, å dra ut til restauranter hvor alkohol serveres.

Når det gjelder reisetillatelser ut over landets grenser, ser det også ut til at idretten har første prioritet. Skigrupper og foball-lag farer over til Sverige i en meget stor utstrekning, mens representanter for organisasjoner som virkelig kan sies å være med i gjenoppbyggingen av folket, blir nektet.

Norsk Jernbane-Avholdsforbund har ved flere høve søkt om reisetillatelse for representanter til Sverige for å drøfte aktuelle spørsmål med det svenske jernbaneavholdsforbund. Men til dags dato er det nektet. Her er det åpenbart et misforhold til stede som må rettes på. Og en redegjørelse for dette merkelige forhold bør framlegges av myndighetene.

Kamerat.

Du er radikal. Du synes i det minste det selv at du er det, og setter kanskje din ære i å tale om dette for så mange som mulig. Du vil reformere samfundet. Eller kanskje retttere: Du vil skape et nytt samfund, istedet

for det gamle rustne. Det tjener ikke til så mye å bygge på, og forbedre, her må gjøres rent fra alt gammelt og hemmende, innen vi kan bygge det nye. Og det nye som siden skal komme skal være helt anderledes. Naturligvis, sier du. Vi skal ikke dra med last av gamle fordommer og sådanne tradisjoner.

Akurat sånn, sier du. Så langt er du med i resonementet.

Og så skåler du med dine kam-

erater for det nye som du og jeg og alle de andre unge skal skape. Skåler for vår nye vakre verden. Stopp der! sier jeg. Nå har du glemt hva du forleden sa. Hvor er din radikalisme? Hva er det du gjør nå? Ofre til en gammel skikk som jeg ikke synes er mye bra.

Gutt, du er jo i selve verket reaksjonær. Jeg er faktisk be- sviken av deg, det må jeg si.

Gunnilla Bergstrøm

i «Frihet»

Et semester i Trondheim og Storvallen

Annandag påsk startede undertecknad med fru en semesterresa, til hvilken sedan slöt goda vänner i Stockholm och Östersund. Då denna resa för oss måhända vänskap, dristar jag mig till att låta läsekretsen få ta del hur man bland J.H.F. og N. J.A.-kamerater kan få den verkliga feststämningen under en semesterresa.

Resan började i västkustmetropolens huvudstad (Göteborg) och i Stockholm utökades semesterfararna med förbundsordf. Hilding Larsson jämte fru. Enligt tidigare uppgjord resplan skulle avresan från Stockholm ske kl. 20.20 den 23. april. Omkring en halvtimas tid før tågets avgång möttes vi i centralstationens stora hall. Av packningarna att döma tydde allt på att resan inte avsåg någon visitt där en portfölj vore tillyllet för en pyjomas och ev. toaletartiklar. Nej här gjällde det att medföra betydeligt kraftigere don. I packningen medfördes 3 stora rygsäckar — samtliga försedda med mesar — resväskor filtar m. m. Det gjällde att vara rustad, ty förutom besøket hos våra N.J.A.-kamerater i Trondheim avsåg ju resan en veckas vistelse i Jämtlands fjällvärld — närmare bestämt J.H.F.s sportsstuga i Storvallen. Med det bästa tänkbara humör embarkerade vi en förnäm sitvagn, vars kursskylt angav att vagnen gick direkt på Trondheim — resans första mål. Trondhemsvagnen gick bland de främsta i tåget, hvilket hade till följd att vi blevo ganske ensamma — en sak som vi och «John Blund» snart anammade.

Faktisk visste jeg för egen del inte mycket av förrän vi voro i Ånge, trots att en trafikelev med hög röst och rätt kraftiga slag i dörrarna tillkännagav de olika uppehållen.

Vid 7-tiden på morgonen voro vi i Östersund. Här fick «JHF-familjen» åter «tillökning i det att vännerna Tora och Karl Pettersson — den senere sportstugans initiativtagare — också slöto till. Här blev det fart på «snacket». Vår gode Kalle Pettersson «målade» i stora drag hur vi skulle ha det under de dagar vinu skulle vera tillsammans. I gemyligt samtal gick resan fort och efter ett besök i kaf-

i snö. Det var för att använda vänner Kalle Petterssons från Östersund uttryck «något ljuvligt för ögat att skåda».

Hos vännerna Lysholm bjöds vi så att sitta ned vid ett synnerligen festligt dukat bord. Vid våra bordsplatser hade svenska flaggor placerats, en sak som bevisar, att allt förberetts på ett kungligt sätt. Att maten smakade förträffligt gav sig väl bäst tillkänna genom den stora åtgånggen. Efter den härliga middagen sutto vi så och «snakkade» i all gemytlighet, och innan vi bröto upp för att göra ett besök i Trondheims hamn, blevo vi dessutom bjudna på härligt kaffe med bakelser och goda kakor.

Då vi tidigare hört talas om, at tyskarna anlagt en stor u-båtshangar, vilken i utförande ej kostat mindre än 38 millioner norska kronor, gjorde vi nu under syster och broder Lysholms och broder Ofstads guidedskap en promenad til hamnen, där vi med egna ögon fingo se vilka väldiga rustningsarbeten som det så kallade «herrefolket» utfört med stulna pengar.

Klockan gick fort och det var tid för at ställa stegan mot I.O.G.T.s lokal, där avd. 14 anordnat möte. Lokalen, som under kriget av tyskarna använts som fältpostkontor, undergick nu fullständig renovering, i det att den ej kunde användas förrän alla spår efter tyskarnas vilda framfart utplånats med hjälp av kit, (-färg och pensel.

Mötet öppnades av avd. 14.s formann Trygve Buran som på avd. vägnar hälsade os hjärtligt välkomna, varefter vi hälsades med «Du gamla, Du fria».

Vår förbundsordf. br. Hilding Larsson tackade för den hjärtliga välkomsthälsning, som riktaets till oss och för övrigt för det varma motagande, som vi rönt samt uttalade sin glädje över att gränserna nu åter öppnats, så att möjlighet åter finnes att få träffas för att utbyta tankar, som röra vårt gemensamma arbete — nykterhetens främjande bland järnvägspersonalen. Härefter sjöngs gemensamt «Ja, vi elsker».

Br. Karl A. Pettersson uttalade i likhet med förbundsordf. sin stora glädje över att möjligheterna till samarbeite mellan JHF och NJA nu åter öppnats sedan krigets åskor nu slutat dunndra. Pettersson sade sig även vilja erinra om de svårigheter, som funits för Sverige, då vi som neutral nation icke alltid kunnat reagera på det öppna sätt, som vi innerst velat. För at använda br. Petterssons ord «ha vi mellan dock likt talat många gånger knutit händerna i byxflickorna och önskat att vi kunat lämna ett aktivt bistand i Eder:adelmordiga kamp».

Undertecknad sjöng därefter «Vi är det bevingade hjulets folk» samt uttalade ett tack för förmånen att få närvara vid avd.s möte och framförde slutligen en hälsning från JHF-avd. i Göte-

borg. Ved mötet förekom vidare handlingar, uppläsningar av bygdemålshistorier av en «ABF» rektor samt musik till violon och piano. I en paus under mötet förekom servering av kaffe och goda smörgåsar.

Då jag icke tidigare närvarit vid något norskt möte där handlingar förekommit, kan jag icke undgå att nämna om den goda parlamentariska ordning, som vilade över mötet. Bland annat kan nämnas att formanden (ordf.) alltid stod upp då en proposition framställdes eller ett beslut fattades. Ja, så fort gick mötet under den mest angenäma stämning och vi visste knappast inte ordet av förrän klockan började närma seg midnatt och det var tid att byta upp. Innan vi skiljdes åt överlämnades till våra svenske damer, var sin stilig blomsterbukett, i vilka buketter man även hade de svenska färgerna representerade genom blommorna Iris.

Det kändes nu gott att få uppsöka det hotelrum, som våra ömtänksamma meningsfränder tidigare hyrt åt oss, och jag kan försäkra at vi sovo gott tills det var tid att stiga upp nästa morgon. Vi hade på kvällen fått tillsägelse att stiga upp så tidigt, att vi kunde deltaga i ett besök på restaurant Lian, dit vi skulle fara med spårvagn kl. 9. På bestämd tid infann seg ett stort antal NJA-kamerater utanför hotelet för att följa med till Lian. Med spårvagn fick vi nu göra en resa upp på en annan av Trondheims högre utsikt. Vid Lians restaurant, som under kriget av tyskarna använts som radiostation, fanns en hög och därtill lång skidbacke samt en ganske stor slalombacke. På dena restaurant blevo vi nu av våra norska vänner bjudna på norsk kafebrukt (härliga smörgåsar med kory och läckerstekta biffrar som pålegg) som vi låto oss väl smaka.

Då tiden var ganske knapp fick vi snart återvända. I programmet ingick nämligen även ett besök i stadens uråldriga domkyrka, ett besök som vi ingenlunda ville försumma. För att vi skulle få ut mesta möjliga av besöket i denna gamla helgedom, hade våra norska vänner engagerat et ung høgskoleman, som på ett aldeles utomordentlig sätt kände det gamla templets historia utan och innan. Under 1½ timmas tid fingo vi under denne guides ledning veta allt som var värt att veta om detta tempel. Det var särskilt ett par saker som på mig verkade imponerande. Dels var det ett stort målat kyrkofönster, som föreställade «dommens dag» och de «dödas uppståndelse». Och dels var det kyrkans orgel som var något enestående i sitt slag. För att nämna något om detta fönster kan jag tala om att ytimhållet utgjorde 60 kvadratmeter och att fönstret i sin helhet var hopsatt av ej mindre än omkr. 10.000 målade

Bærer du

N. J. A.s merke?

Vakkert er det, og husk at det-te också er en agitasjon.

glas. Vad så angår orgeln kan nämnas att i denna fanns 9640 pipor.

Besöket i domkyrkan var i sanning mycket intressant. Den som besöker Trondheim får inta förumma att bese den utomordentligt vackra kyrkan.

Tiden gick fort, och efter besöket i domkyrkan var det inte lång stund innan tåget skulle lämna Trondheim och vi sven-skar skulle fortsätta till Storval-len. Sedan vi på hotellet hämtat vår packning var det hög tid att bege sig till stationen. Vi följdes till stationen av en stor skara vänner och jag tror att en lika stor skara mött upp vid tåget för att taga färväl. Färvätagandet blev riktigt rörande om nu mina norska vänner riktigt förstår vad jag menar med detta. Vi önska-des «god tur» på resan. Innan tåget lämnade Trondheim, fick vi av br. Sverre Jarlo mottaga ett antal vackra vykort över Trondheim med omgivningar. Med korten följde en vänlig hälsning «Ta Deres semester i Norge».

Så gick tåget under det att vi viftade färväl till våra norska vänner, som verkligen på ett storstilat sätt visa sin gästvänlig-het under den tid vi besökte dem i Klockan 17,00 voro vi framme i Storlien, varifrån vi begav oss till värsportsstuaa, som belägen omkring 3½ km. därifrån. Det visade sig att snötillgången än-nu var mycket god, enär det fanns ett snötäcke som på sina ställen uppgick till 2 meter.

För den som icke varit uppe i Jämtlands högfjäll kan jag näm-na att här erbjudes en härlig vistelse i hög och välgörande luft. Vår stuga är smakfullt in-redt och fyller alla rimliga an-språk på en sportstuga. I sam-band härmed kan nämnas, att stugan under vårt besök var full-belagd hela tiden och förstånda-rinnan, fru Olafson, upplyste, att den varit så under det mesta av säsongen. Det gäller sålunda för oss JHF-are att medelst god reklam för årsbidragen till semesterhemsföringen påsknda tillbyggnaden av sportstugan.

Ehuru vi icke gymnades av mer än en verkelig soldag under vår vistelse i stugan, kändes det dock synnerligen avkopplande att fria från all beröring med yttervärlden få njuta en veckas vila och vederkvickelse. Skidorna kommo givetvis dagligen till användning även om vi inte kunna göra an-språk på att vara några stor-löpare. En dag gjorde vi dock ett besök på Blåhammaren, som var mycket givande och därtill gav vår ljusa hy den färg man bör

ha då man återvänder från en fjällsemester.

Ja så gick dagarna — bara all-t för fort — och det var tid att fara hem. På hemresan gjorde vi ett uppehåll i Östersund, där syster Tora Pettersson bjöd på härlig middag. (Tack).

Här skiljdes våra vingar i det att vännerna Maja och Hilding Larsson, som hade längre ledig-het än undertecknad, stannade kvar i Östersund någon dag.

Ja, detta var någon rader om hur undertecknad med frue till-sammans med goda vänner haft en veckas underbar semester, som sent kommer att glömmas.

Innan jag slutar ber jag att till våra norska vänner få uttala vårt uppriktiga tack för all den gäst-vänlighet, som vi sven-skar bered-des under vårt besök hos Eder.

Mitt personliga tack går även till vännerna Maja och Hilding Larsson sam Tora och Karl Pet-tersson för angnäm samvaro un-der vår semesterresa 23/4 — 1/5 1946.

Kurt-Ivar Engström.

Møtereferater.

Avdeling 3.

hadde møte i Vestbanegården torsdag 2. mai. Formannen, Hans Johansen som ledet møtet ønsket velkommen og vi mintes sam-tidig avdøde Karl Weber, Schweitz, Protokoll referert og godkjent. Ref. skrev fra Sofus Jacobsen om forsendelse av to-bakk til medlemmer i D. J. A. samt takkeskriv fra D. J. A.

Forbundets sekretær rede-gjorde for landsmøtet og referer-te samtidig innbydelse til kam-meratmøte i Karlstad 30. mai. Signalklokken utkom i meget god utgave ved Reiersrud som også underholdt med visesang «Til kvinnens pris». Kaffe pause. Opplesning av Odd Wike. For-mannen og andre benyttet der-etter anledningen til å takke herr og fru Nilsen for deres innsats i Avd. 3, og samtidig ønske dem en riktig hyggelig tur når de reiser med Stavangerfjord fre-dag 31. mai. Fru Constanse Nil-sen overrakte på vegne av kvin-neforeningen 400 kr. som var kommet inn ved loddssalg. Det var omlag 30 medlemmer tilstede

Sekretæren.

Avdeling 6.

Kristi himmelfartsdag avholdt avdeling 6. medlemsmøte i over-konduktør Arnøy's hjem i Sta-vanger. Tilstede var ca. 30 med-lemmer.

Formannen, hr. konduktør Helvik, ønsket de framførte vel-kommen til møtet.

På møtet ble valgt ungdoms-mer, likeens valgtes 10 represen-tanter til N. J. A.s landsmøte i Hurdal.

Lagersjef Hana holdt et kort,

men meget interessant kåseri om Blå Kors' filantropiske arbeid. Deretter fikk vi bevertning: smørbrød og kaker. Fru Arnøy hadde kokt kaffe, dertil herlig fløte.

Det gilde møte i Arnøys kose-lige hjem sluttet kl. 16.30, da de fleste møtedeltagere skulle reise med tog kl. 16.45 fra Stavanger. Neste møte blir på overkond. Jacobsens landsted utenfor Eger-sund i begynnelse av juli.

Sekretæren.

Avdeling 15.

Møte avholdtes den 25. mai hos stm. Askhildt, Barkåker, kl. 18,30 ved form. stm. Boiesen, Sem som ønsket de framførte hjertelig velkommen. Sang nr. 34.

Protokollen fra forr. møte ble ref. og godkjendt. Ref. skrev fra Forb. sekretær ang. landsmøtet på Hurdals Verk og man bemer-ket innholdet.

Ref. skrev fra br. Chr. Christ-i-ansen, Fredrisia. Han ønsket oss alt godt. Især gleder han seg over megen og god ungdom som nå finner vei til avdelingene. «Vi har intet å klage» sier han, og «her går alt godt, mat nok og lite med sne og kulde.» Vi takket hjertelig for alle gode ønsker og venlige tanker.

Valg på representanter til Landsmøtet: Fru Sigrid Lund og som varammann fru Karoline Ped-ersen fra kvinnefor. Fru Hanna Kristensen som repr. for ung-domsnemnda. B. Boiesen og Helmer Pedersen med varammenn stm. Asskildt og fru Rogne fra avdelingen.

Fru Boiesen og fru Kristensen har påtenkt en tur til Avd. 9 for om mulig å stifte kvinnefor. der. Man samtalte om en mulig som-mer-biltur senere.

Neste møte 6. juli hos stm. Boiesen, Sem.

Formannen rettet sluttelig en hjertelig takk til Asskildt's for husvær og brydderi. Etterpå en utmerket matpause.

Avdeling 18

hadde sitt møte tirsdag 4. juni hos familien Johansen, Myra.

Møtet begynte kl. 19.45 med sang nr. 45: «Det er så godt å møtes», hvoretter formannen, Frank N. Nymoen ønsket de framførte velkommen.

Protokoll for siste møte ble opplest og vedtatt uten merk-nader.

Formannen ref. rundskriv fra forbundstyret om landsmøtet.

Det var også skriv fra Avholds-folkets Fellesutvalg om våroffen-siven. «Alt for gjenreisninga — Vekk med fylla.» Det omtalte 5 offentlige stevner i tiden 12. mai til 14. juni hvor de forskjellige organisasjoner var ansvarlig for arrangementet. Utgiftene forde-les prosentvis etter foreningens medlemstall.

Jacobsen beklaget at hverken avisa, sakliste for møtet eller års melding ikke forelå tre uker før landsmøtet.

Om leie av lokale i Rosenhoff idrettslokale forelå heller ikke til dette møte noe meddelelse. Ny-moen lovet å varsle Kåre Borger-sen om at skriftelig kontrakt for mulig leie av lokalet til neste møte, da den skulle gjelde fra september måned. Var også tale om møtene på Vestbanens frakt-godsekspedisjon igjen. Dette skulle Jacobsen undersøke til neste møte.

Neste møte tirsdag 2. juli hos fru Eng, Strømmen.

Sekretæren.

Avdeling 19

avholdt møte med festlig til-stelling lørdag den 25 mai i Dom kirzens menighetshus i Bergen.

Man sang ved åpningen av møtet: «Alles vel er vårt mål.»

Formannen ønsket velkommen. Vi holder møter, uttalte han, men vi må også arbeide mellom møtene. Håper at alle gjør sin plikt her. Arbeidet mellom mø-tene er av stor viktighet. De unge, nye medlemmer som nå melder seg til avdelingen kan lett gli fra oss igjen. La oss ta vare på dem. Vi har alle et stort ansvar her.

Ref. fra siste medlemsmøte på Voss søndag den 28. april opp-lest og godkjendt.

Som nytt medlem ble innmeldt. Ekstrabetjent Erling Kolrud, Bergen.

Ref. skrev fra forbundets sekr. med en hilsen til avdeling 19. Håper at det kommer mange til landsmøtet fra Avd. 19.

Der ble så litt samtale om kom-mende landsmøte. Man gikk ut fra at det ville komme en del orientering om dette i avisen vår. Man gikk så over til den fest-lige del av møtet i anledning kvinneforeningens 15 års stiftel-sesdag den 14. mai.

Formannen i kvinneforeningen fru Magda Romslo ønsket alle velkommen. Håper vi alle skal ha det hyggelig her i kveld på denne vår tilstelling.

Utrykket sin glede for den opp-merksomhet som Avd. 19 hadde vist ved kvinneforeningens møte i Arna den 14. mai på dens 15års stiftelsesdag, ved at formannen og sekretæren troppet opp på møtet og overrakte en vakker blomst fra avdelingen og en sang som formannen hadde skrevet.

Så sang man: «Fader vi ber dig styrk våre bånd.»

Man samledes så ved et festlig dekket bord. Her ble holdt korte anslående taler for jubilanten av fru Birgit Bolstad, Johannes Høy landsjø og Knut Bolstad.

Sekretæren.

Redaktør: Phillip Reiersrud, Gul-skogen st.

Ekspeditor: Odd A. Wike, Magnus Barfots gt. Drammen.